

Sri, 3-12-2014, 17:15:58

Komentirajte

Radio i TV

Poveznice

Snalaženje

smješteni ovisno o sadržaju po rubrikama. Njima se pristupa preko glavnoga izbornika na [vrhu stranice](#). Ako se članci ne mogu tako naći, i tekst i slike na Portalu mogu se pretraživati i preko [Googlea](#) uz upit (upit treba upisati bez navodnika): „traženi_pojam site:hkv.hr“.

Posjetitelji

Imamo 224 gostiju i jedan član online

Administriranje

Korisničko ime

Lozinka

Zapamti me ☐

Prijava

- Zaboravili ste lozinku?
- Zaboravili ste korisničko ime?

Naslovnica \ Izdvojeno \ Naše teme \ Pitali smo

O posjetu u pape Franje EU institucijama: Stojić, Kutleša, Mršić, Poljaković i Barišić

Objavljeno Utorak, 02 prosinca 2014 18:00

2 komentara

200K+

Papa u EU institucijama

Proteklog tjedna papa Franjo posjetio je institucije Europske unije (EU): Europski parlament i Vijeće Europe. U govoru pred EU parlamentom papa je istaknuo da Europa mora ponovno otkriti svoj identitet temeljen na kršćanskim korijenima. „Vjera nije samo za Europski kontinent baština dvijetisućljetne povezanosti, nego i temelj za njegov budući socijalni i kulturni razvoj. Kršćanski prinos nije ugroza sekularnim državama, nego obogaćivanje i osnaživanje društvene solidarnosti.“ istaknuo je Papa europskim parlamentarcima te dodao da Europa koja više nije otvorena za transcendentnu dimenziju života, riskira polako izgubiti vlastitu dušu i „humanističku dušu“.

Papin posjet EU institucijama, poruke koje je pritom uputio te mogućnost da one potaknu čelnike EU da preispitaju dosadašnji pristup izgradnji europskog zajedništva koji se temeljio isključivo na ekonomskim probicima, a posve zanemario kulturnu i duhovnu komponentu i kršćansko nasljeđe za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća komentiraju: Miljenko Stojić, Stipe Kutleša, Zdravko Mršić, Ivan Poljaković i Marko Barišić.

Miljenko Stojić: Današnje europsko blagostanje izraslo je na kršćanskim temeljima

Svaki papa, pa tako i današnji Franjo, itekako ima što reći Europi, bila ona ujedinjena ili ne. Njegov spomenuti govor mnogi su nazvali povijesnim i on to vjerojatno jest. Vrijeme će, naime, pokazati je li to bio govor gluhome ili govor koji je pokrenuo barem nešto u debeloj, uspavanoj, samodopadnoj Europi. Zastupnici su, kako kažu mediji, često pljeskali. Pitanje je može li se išta graditi na tom pljesku. Bilo bi dobro da može. Očito ima dosta onih koji razmišljaju svojom glavom i u papinim su riječima prepoznali nadu za novi početak. Sad im samo treba hrabrosti svoja uvjerenja zastupati javno, u dvorani parlamenta, pa ćemo onda govoriti o preobrazbi Europe u kojoj živimo. Ne bi nikako smjeli dopustiti da im tu nadu ukradu igrači iz sjene i njihova peta kolona, svjesna ili ne, u našim redovima.

Blagostanje

Današnje europsko blagostanje izraslo je na kršćanskim temeljima. Ali se dogodilo da su neki na to zaboravili kada su ga se dočepali. Stavili su sebe u središte i umislili si da im Bog ne treba. I zbog toga imamo ovo što imamo. Papa Franjo to izvršno prepoznaje. Nestat će nas ako nastavimo istim putem. Djeca se ne rađaju ili ih se ubija još u majčinoj utrobi, starije se ne poštuju, zavladała je samo trka prema tvornim dobrima. Do čega vodi? Do kulture smrti, do urušavanja socijalnog poretka, do otuđenosti, do...

Sjetimo se samo kako spomen na kršćanstvo nisu ugradili u Ustav Europe. To zacijelo nisu odobrili ovi koji su pljeskali papi Franji ili je njihov pljesak bio licemjerman? Ili što reći kada netko naš, zaveden slatkorječivim riječima, umjesto govora o kršćanstvu počne rabiti govor sekulariziranih medija i još se time hvali.

Da, problem je sekularizam, a ne sekularizacija. Zaista se Crkva treba odvojiti od države, ljudi iz hijerarhije moraju se baviti propovijedanjem Isusova nauka, nikako poglavito biti državni službenici s ovlastima i tamo i ovamo. No, to ne znači stjerati Crkvu u sakristiju, kako to želi sekularizam. Nažalost trenutno svjedočimo nečemu takvom. A dogodi se, zbog raznoraznih razloga, da i samo kršćani u to povjeruju. I onda na djelu imamo odmaknutost od Boga, individualizam u njegovom lošem smislu, propadanje pod krinkom razvoja.

Današnje europsko blagostanje izraslo je na kršćanskim temeljima. Ali se dogodilo da su neki na to zaboravili kada su ga se dočepali. Stavili su sebe u središte i umislili si da im Bog ne treba. I zbog toga imamo ovo što imamo. Papa Franjo to izvršno prepoznaje. Nestat će nas ako nastavimo istim putem. Djeca se ne rađaju ili ih se ubija još u majčinoj utrobi, starije se ne poštuju, zavladała je samo trka prema tvornim dobrima. Do čega vodi? Do kulture smrti, do urušavanja socijalnog poretka, do otuđenosti, do... Stvarno je voda došla do grla. Zbog toga hvala papi Franji na njegovim riječima, hvala svima onima koji ih nastoje provesti u život, hvala otvorenima ispravnom razmišljanju i ispravnom djelovanju.

Stipe Kutleša: Posjet pape Franje EU institucijama važan događaj

Posjet pape Franje Europskom parlamentu i Vijeću Europe svakako je važan događaj, sadržajno po svojim porukama, ali i medijski. Senzacionalistički usmjerenim medijima važnija je činjenica da poprate nesvakidašnji povijesni medijski događaj, a manje da se usredotoče na njegov sadržaj. Sadržaj će vjerojatno „ishlapiti“ čim

Tweet 0

[puna širina]

Preporučite članke

Podržite članke jednim klikom!

Facebook, Tweet, Google+, LinkedIn, Pinterest

Preporučite portal i naš forum svojim prijateljima i poznanicima kako bi i oni znali za komentare, reportaže, razgovore i vijesti koje ovdje objavljujemo.

Kolumne

On je vrlo jasno i nedvosmisleno izrečen. Zašto papa, kao i njegovi prethodnici, govori o europskom identitetu temeljenu na kršćanskim korijenima? Zato što toga europskog identiteta više nema ili ga ima prilično malo u obliku ostataka ostataka (reliquiae reliquiarum). Kada se netko odrekne nečega što čini dvijetisućljetnu društvenu, političku, kulturnu i vjersku baštinu onda se može pitati što je ostalo od dotičnog identiteta. Istina je da je europski identitet slojevit. A koji nije? Je li Europi uopće stalo do njezina identiteta? Ako nije kakva joj je budućnost? Pa i čovjek bez identiteta je izgubljen u prostoru i vremenu. Slično je i s većim zajednicama: državama, skupinama država, pa i čovječanstvom kao cjelinom.

U ime čega se Europa odrekla kršćanskih korijena? U ime demokracije i pluralizma na kojemu toliko inzistira? U ime prosperiteta? Kakvoga? Konzumerističkog i hedonističkog? Europa je već izgubila „humanističku dušu“, a Europa riskira taj gubitak. Zašto se Europa boji kršćanstva? Jer je nazadno, zaostalo, mračnjačko, destruktivno, neprosperitetno, neslobodarsko, potrošeno, štetno, neljudsko, opasno, jednom riječju besmisleno za „modernog“ emancipiranog čovjeka i sl.?

S obzirom na radikalne stavove nekih utjecajnih europskih i svjetskih centara moći u borbi protiv religije općenito, a posebno protiv kršćanstva, a unutar njega posebno protiv katoličanstva moglo bi se zaključiti da su svi navedeni i nenavedeni epiteti upravo pravi razlozi za nekršćansku orijentaciju Europe. Val materijalizma, liberalizma, novog militantnog ateizma ima za jedini cilj uništiti sve vjersko prikazujujući ga „kugom, bolešću, zlom“ i sl. (to su samo neki od mnogobrojnih izraza kojima se časte vjernici i religije). Ne preza se ni od laži, krivotvorenja povijesnih činjenica samo da bi se ostvario cilj. Europa je tome podlegla. Izgubila je središnje mjesto u kulturi, znanosti, gospodarstvu i gotovo svemu ostalom.

Izgubila je, kako papa navodi, „transcendentnu dimenziju života“. Postala je stara, umorna, bez ideala, kako navodi papa. Sveta se, drugim riječima, na mentalitet materijalizma i materijalnog bogatstva (drugo valjda i ne postoji), novca, isključivo sebičnog privatnog interesa, individualizma i relativizma, jednom riječju prostituiranja što kao rezultat proizvodi nepravdu, nesolidarnost, uništavanje života i obitelji, nepoštivanje osobe i sl. I to nastoji ostvariti pod svaku cijenu. To je, globalno gledajući, njezin model napretka kojega, na sreću, ne prihvaćaju baš svi Europljani.

Europa je u sebi rascijepljena po svim šavovima te je uopće pitanje kako uopće opstoji. Što je to što povezuje tolike različitosti? Bez duhovne dimenzije sve će se kad tad rasuti i Europa će, ako želi dobro samoj sebi, morati mudro promisliti i o svom kršćanskom naslijeđu. Pojam osobe proizlazi iz kršćanstva. Današnja Europa gazi dostojanstvo osobe u obliku prezira prema svima onima koji nisu „korisni“ tj. koji ne mogu privređivati i zarađivati kao što su starci, djeca, bolesni, hendikepirani i sl.

EU nema strategije da zaposli čitavu vojsku nezaposlenih da bi, ako ništa drugo, proizvodili barem zdravu ekološku hranu. Umjesto toga EU pogoduje korporacijama kojima nije stalo ni do čega osim do profita. Programirano uništavanje okoliša i života ima za cilj smanjenje pučanstva jer, navodno, se živjeti bolje ako nas je manje.

Kada bi najodgovorniji i najmoćniji čimbenici Europe htjeli implementirati načela kršćanskog nauka onda bi u njoj bilo više pravde, solidarnosti, poštovanja ljudskih prava i ljudskog dostojanstva i sl. Da se samo dio novca koji se troši uludo utroši pametno na pomoć nerazvijenim dijelovima Europe i svijeta zemaljska bi kugla izgledala mnogo humanijom i život bi svuda bio podnošljiviji. Uz ovakav tehnički, gospodarski i drugi potencijal svijet je više gladan nego je bio prije; više je nesigurnosti, bijede, nepravde i sl.

Sve negativne tekovine europske civilizacije imaju svoje porijeklo u reduciranoj europskoj „duhovnosti“ bez duha i kulture. I bez Boga. Europski moćnici misle da oni smiju odlučivati o svemu pa i o životu i smrti. I to prema svojim kriterijima. Ako Boga nema onda su valjda oni zaduženi za upravljanje svijetom i odlučivanje o njemu. Društvo bez univerzalnih vrednota srlja u propast. Europa će napredovati ili nazadovati ovisno o tome koliko uključi ili isključi Boga.

Ipak treba spomenuti da u takvoj višeslojnoj Europi još uvijek ima i pozitivnih stvari, zahvaljujući mnogim europskim građanima i institucijama iz svih njezinih članica, koje Europu još uvijek drže poželjnom i privlačnom za život.

Zdravko Mršić: U gostima ni Papa ne kaže sve

Ključni izrazi Papina govora su: (1) transcendentna dimenzija života, (2) identitet Europe temeljen na kršćanskim korijenima, (3) vjera kao baština europske povezanosti, (4) očuvanje sekularnosti država, (5) starost i neplodnost „bake“ Europe, (6) rastući individualizam, (7) zajedništvo temeljeno na ekonomskim probitcima, (8) pogrešno shvaćanje i uporaba ljudskih prava i (9) Sredozemlje kao veliko groblje. Nasreću, Papa nije spomenuo „novu evangelizaciju“.

Ključno

Ključni izrazi Papina govora su: (1)

transcendentna dimenzija života, (2)

identitet Europe temeljen na

kršćanskim korijenima,

(3) vjera kao baština europske povezanosti

Razmišljaj:

(1) Koliko je europskih parlamentaraca ikad izustilo riječ „transcendentno“ (zaživotno, zagradično)?

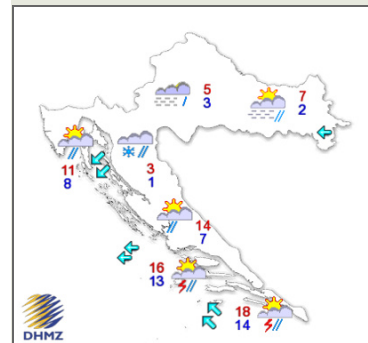

Lijepa Naša

Prognoza

Hrvatska danas

Hrvatska sutra

Prognoza za pomorce

(4) očuvanje sekularnosti država, (5) starost i neplodnost „bake“ Europe, (6) rastući individualizam, (7) zajedništvo temeljeno na ekonomskim probitcima, (8) pogrešno shvaćanje i uporaba ljudskih prava i (9) Sredozemlje kao veliko groblje.

(2) Identitet Europe utemeljen je i na drevnogričkom zbiljskom, drevnožidovskom „objavljenom“ znanju te na rimskom pravu i imperijalizmu.

(3) Kršćanska vjera je od 11. stoljeća bila izvor razdora i pobuda za ratovanje u Europi.

(4) U Europi osim Rusije nema ni sekularne ni vjerske države, jer su sve države usahnule pred naletom liberalizma.

(5) Koliko je mlado i plodno današnje kršćanstvo? Europa je u nevoljama, jer je izgubila gospodstvo nad svijetom i postala siromašnom. Opet treba „Ora et labora!“

(6) Individualizam nije uzrok zla, nego posljedica nasilja tržišta na našoj vrsti.

(7) Crkva bi u Isusovoj tradiciji trebala govoriti o zadovoljenju ljudskih potreba, a ne

o jamčenju prava, koja najviše imaju bogataši. Demokracija je tržna roba.

(8) U EU nema životnog zajedništva, nego tržišno nadmetanje za probitke, koji su nakazno razdijeljeni.

(9) Smišljenim prihvaćanjem selilaca Europa bi mogla otkriti novu misiju u globalnom svijetu, koji se sav pretvara u groblje.

Papa nije u Strasbourgu ni smio dati sve od sebe. On je pošao u jednu bivšu Europu, a našao se u novoj. Ipak, papa Franjo daje sve od sebe unutar Crkve, u kojoj nastoji od kršćanstva osloboditi, raščistiti i otvoriti živo vrela Isusove nezastarjive životne istine.

Ivan Poljaković: Crkva nalazi u najvećoj duhovnoj krizi od svog postanka

Svakako je papin posjet i govor u Europskom parlamentu hvale vrijedan. Crkveni poglavari danas, kao i proroci u Starom zavjetu, moraju glasno govoriti istinu pred vladarima i narodima, oni moraju koriti i upozoravati, pa i po cijenu da padnu u nemilost vladara. Oni moraju služiti Bogu, i jedino se njemu dodvoravati. Nažalost, papin govor neće potaknuti čelnike EU da preispitaju vođenje dosadašnje politike koja u potpunosti zanemaruje kršćanske vrijednosti, i to iz jednostavnog razloga jer među njima nema katolika (možda ima nekih samo na papiru). Drugi razlog je taj što i ono malo pravih katolika što ih ima

(katolici koji drže do cjelokupnog nauke Crkve, a ne samo onog dijela koji im odgovara) na izborima biraju kvazi demokršćane koji onda kada dođu u poziciju provode antikatoličku politiku. Takvih primjera je jako puno, kako u RH tako i u EU, ali zbog ograničenosti prostora neću ih ovdje nabrajati, samo ću kao jedan primjer uzeti iz RH, uvođenje Zakona o suzbijanju diskriminacije 2008. godine.

Dakle, radi se o jednom začaranom krugu: obzirom da nema dobro organizirane političke opcije temeljene na istinskim kršćanskim načelima, katolici biraju manje zlo, a to manje zlo s vremenom postaje sve veće zlo (primjera u EU je puno). Tako lažni demokršćani pokupe glasove katolika, a kada osvoje vlast, rade protiv katoličke vjere i tako potkopavaju kršćanske temelje.

Zašto je to tako? Zato što se Crkva nalazi u najvećoj duhovnoj krizi od svog postanka. Većina katolika (ne samo u Europi) svim petnim žilama nastoji se prilagoditi svijetu. Žele biti moderni, zvati se katolicima, a u isto vrijeme dopasti se svijetu (78% svih katolika podržava kontracepciju, 66% abortus, 30% istospolne brakove). Međutim, katolici se ne trebaju dodvoravati svijetu, već Bogu, jer "Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio, ali kako niste od svijeta, nego vas ja izabrao od svijeta, stoga vas svijet mrzi" (Iv 15,19). Nažalost, za mnoge 'katoličke' političare važnije je dopasti se svem i svakom, osim Bogu. Zadojeni pomodnim

Solidarnost

Do najnovije gospodarske krize, bogatije države pokazivale su barem solidarnost prema onima koje su bile siromašnije. Međutim, zadnjih godina u vremenima recesije, gotovo da je nestalo i te sastavnice. Tako danas imamo ogoljenu strukturu europske zajednice država i naroda čije se zajedništvo ogleda tek preko računa s uplatama i isplatama koje idu u i iz Bruxellesa. Teško je očekivati da će u vezi s tim u bliskoj budućnosti biti bitno drukčije. Takva struktura je i inače problem kod zajednica i udruga koje imaju problema s definiranjem vlastitog identiteta.

Marko Barišić: Povratak kršćanskim korijenima mogao bi postati izvor nove vitalnosti za Stari koninent

Glavni problem današnje Europe je što nema gotovo nikakvog drugog vezivnog tkiva osim ekonomskih pravila kojih se strogo mora pridržavati većina manjih država koje žele ući u to društvo dok za one najveće ipak vrijede nešto drukčije regule. Tako je propisano koliki proračunski deficit države mogu imati, koliko se smiju zadužiti, kako moraju izgledati poljoprivredni proizvodi, i da ne nabrajamo dalje ali nema nikakvih ni preporuka ni inicijativa ni stvarnih akcija vezanih uz kulturnu i duhovnu komponentu koji bi povezali taj šaroliki prostor.

Do najnovije gospodarske krize, bogatije države pokazivale su barem solidarnost prema onima koje su bile siromašnije. Međutim, zadnjih godina u vremenima recesije, gotovo da je nestalo i te sastavnice. Tako danas imamo ogoljenu strukturu europske zajednice država i naroda čije se zajedništvo ogleda tek preko računa s uplatama i isplatama koje idu u i iz Bruxellesa. Teško je očekivati da će u vezi s tim u bliskoj budućnosti biti bitno drukčije. Takva struktura je i inače problem kod zajednica i udruga koje imaju problema s definiranjem vlastitog identiteta.

U nekim ranijim razdobljima Europa je imala tu nit koja je povezivala brojne države i narode iako nisu bili u tako čvrstim ekonomskim vezama kao danas. Bilo je to kršćansko naslijeđe, koje se očitovalo ne samo kroz vjeru koja se prakticira u crkvi, nego i kroz bliske običaje, kulturne vrijednosti, duhovno poimanje života. Nažalost, sekularizacija, često i nasilna, je to naslijeđe dovela u pitanje.

Katolici

Većina katolika (ne samo u Europi) svim petnim žilama nastoji se prilagoditi svijetu. Žele biti moderni, zvati se katolicima, a u isto vrijeme dopasti se svijetu (78% svih katolika podržava kontracepciju, 66% abortus, 30% istospolne brakove). Međutim, katolici se ne trebaju dodvoravati svijetu, već Bogu, jer "Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio, ali kako niste od svijeta, nego vas ja izabrao od svijeta, stoga vas svijet mrzi" (Iv 15,19). Nažalost, za mnoge 'katoličke' političare važnije je dopasti se svem i svakom, osim Bogu.

Papa Franjo je u svom govoru pokušao upozoriti europske parlamentarce kako bi bilo važno za „staru, umornu, Europu“ da ponovno otkrije svoj identitet temeljen na kršćanskim korijenima. Taj povratak bi možda mogao postati i izvor nove vitalnosti za Stari koninent i više zajednički nego što je to danas.

Davor Dijanović

Prilog je dio programskoga sadržaja "Događaji i stavovi", sufinanciranoga u dijelu sredstvima Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija.

200K+

Likovi

12

f Share

0

0

Dijeli

0

in Share

Pin it

Dijeli

0

[back to top](#)